

Oslo, 20. desember 2021

Referanse
21/21421-1

KLAGE TIL STATSFORVALTEREN I OSLO OG VIKEN

Asker kommune fattet 08.12.2021 vedtak om oppheving av utslippstillatelse etter forurensningsloven, gitt av daværende Hurum kommune i vedtak av 12.08.2019. Vedtaket påklages med dette.

1. Partsforholdet – klageinteresse

Klager er Brevika vann- og avløpslag SA (BVA), org. nr. 924 886 080.

Tillatelsen av 12. august 2019 ble gitt til Breivika Hytteforening, org. nr. 992 774 878. For å kunne realisere det avløpsprosjektet som lå til grunn for søknaden om utslipp, stiftet medlemmene i hytteforeningen 25.02.2020 BVA. Selskapet ble registrert 02.04.2020 og har forretningsadresse c/o Carsten Roshauw, Drammensveien 61 E, 0271 Oslo. Det er for øvrig den samme forretningsadresse som er registrert for Breivika Hytteforening. Vedtaket som her påklages har således feil adresse, uten at det har betydning for saken.

Opprettelsen av et avløpslag er forutsatt i avtale av 22.03.2018 mellom Breivika hytteforening og Hurum kommune v/Hurum Eiendomsselskap KF, **vedlegg 1**. De rettigheter som følger av utslippstillatelsen må anses for å ha blitt overført til BVA. Asker kommune har vært kjent med den rolle BVA har i saken gjennom søknaden om godkjenning av anlegget etter plan- og bygningsloven. BVA må således anses som part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 annet ledd a) og e). Under enhver omstendighet må BVA anses for å ha rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd.

2. Klagegrunnene

Som hjemmel for opphevelsesvedtaket har kommunen vist til forurensningslovens § 18 første ledd nr. 1. Klager anfører at vilkårene for opphevelse ikke er til stede fordi lovens vilkår ikke er til stede, herunder at vedtaket bygger på mangelfullt og til dels uriktig faktum, og at det er urimelig.

Det har neppe praktisk betydning for utfallet av klagen, men det må påpekes at kommunen har begått en åpenbar saksbehandlingsfeil ved at hverken Breivika Hytteforening og/eller

BVA på forhånd ble varslet om at kommunen vurderte opphevelse og grunnlaget, dvs. Statsforvalterens brev av 30.11.2021, med frist for å uttale seg, jf. forvaltningsloven § 16. Mer om klagegrunnene i det etterfølgende.

3. Sakens faktiske bakgrunn

Brevika Hytteforening tok allerede i 2014, sammen med Rødtangen Vel og Vannverk (RVV) og Rødtangen Hytteforening, et initiativ overfor Hurum kommune med sikte på å få kommunen til å engasjere seg i manglende offentlig avløpsløsning i området. Bakgrunnen var at kommunen hadde anlagt en offentlig vannledning som forsynte RVVs medlemmer med kommunalt vann, men uten at det ble fulgt opp med planer for avløp. De tre foreningene engasjerte – og betalte - COWI, som utarbeidet et skisseprosjekt for en mulig løsning med tilknytning for foreningens ca. 280 fastboende og hytter. Skissen var basert på at kommunen etablerte et renseanlegg i området, og den ble presentert for kommunens tekniske og politiske ledelse i møte. Det ble imidlertid relativt raskt avklart at den kommunale planleggingen ville ta tid, og at de tekniske spørsmålene i første instans ville bli utredet i VIVA IKS.

I desember 2016, på grunnlag av forutgående samtaler med kommunen om avløpssituasjonen i Rødtangen-området, mottok Brevika Hytteforening et brev fra Tilsynet fra små avløpsanlegg i Drammensregionen, undertegnet av plan- og bygningssjefen i Lier kommune og fagansvarlig i tilsynet, og med kopi bla til Hurum kommune og VIVA IKS. I brevet ble det opplyst at VIVA hadde utarbeidet forslag til hovedplan for vann og avløp i Hurum kommune med forventet politisk behandling i januar 2017. Etter planen skulle det utredes et offentlig renseanlegg på Rødtangen med utbygging i 2018 og 2019. Det ble videre uttalt at man, som en midlertidig løsning, ville stille seg positivt til at et begrenset antall hytter i området knyttet seg til slamavskilleren til Rødtangen Camping, som eies av kommunen. Det ble presisert at det måtte søkes om tillatelse etter forurensingsloven § 13.

Det ble tatt kontakt med Hurum kommune om saken, som resulterte i den foran nevnte avtalen av 22.03.2018. Et møte med VIVA ble avholdt 12.02.2018. I møtereferatets pkt. 3, **vedlegg 2**, uttales:

“Det anbefales at hytteeierne bruker sine ressurser til å arbeide for å samle avløpsvannet til felles oppsamlingspunkt hvilket kan være slamavskilleren på Rødtangen camping”.

Etter denne klare støtten, ble spørsmålet om å gå videre med en søknad om utslipp sendt til hytteforeningens medlemmer. På forhånd hadde styret innhentet tilbud fra BraVa Jørgen Ove Myrre om å utarbeide søknaden og grunnlagsmaterialet for den. Kostnadene til en søknad ble anslått til ca. kr. 100.000. Forslaget fikk stor støtte, bidrag til å dekke kostnadene ble innbetalt, og avtale med Myrre ble inngått 16.05.18. Søknad om utslipp ble sendt kommunen i oktober 2018. Under behandlingen av søknaden ble det reist spørsmål om kapasiteten og tilstanden til campingens anlegg, og i samråd med saksbehandler ble det besluttet å basere søknaden på en egen slamavskiller (som er i samsvar med avtalen med kommunen), og med en utslippsledning som føres ut på vesentlig dypere vann enn campingens. Revidert søknad ble sendt i april 2019, og utslippstillatelsen ble gitt 12.08. s.å.

Brevika vann- og avløpslag SA ble så etter forutgående informasjonsmøte og forhåndspåmelding, stiftet 25.02.2020. Før stiftelsen hadde styret vært i kontakt med aktuelle entreprenører, og anbefalingen til medlemmene var å inngå en totalentreprisekontrakt med Arne Rød & Co. AS. Selskapet har meget gode referanser og har levert en rekke lignende anlegg for hytteområder i Oslofjord- og Drammensfjord-området, riktignok anlegg med tilknytning til offentlige avløpsledninger.

Det hører med som bakgrunnsinformasjon, at vårt prosjekterte anlegg er en blanding av selvfall og trykkavløp. Hovedledningen vil bli gravd ned i løsmasser langs Lensmannsveien ned til slamavskilleren, mens stikkledninger blir i det alt vesentlige trykkavløp som legges på bakken med overdekning av stedlige masser, mao uten sprengning og med minimale terrenginngrep. Denne typen anlegg oppfyller ikke kravene til offentlig eide avløpsanlegg og vil derfor ikke bli overtatt av kommunen etter ferdigstillelse. BVA må derfor fortsette å eie og vil ha ansvaret for drift og vedlikehold. Dette gjelder også etter tilknytning til en kommunal avløpsledning.

Det bemerkes at når det kommer en kommunal avløpsløsning, formentlig i form av en sjøledning langs kysten, vil avkloakking av bebygde områder, som i det alt vesentlige er fritidsbebyggelse med begrenset årlig brukstid, fra Tofte til Holmsbu, for det meste måtte løses «klyngevis». Det er nærmest utenkelig at kommunen kommer til å bygge ut avløpsnett på land til kommunal standard, eie og drift, og så innkreve anleggsbidrag fra brukerne.

BVA har deltakelse fra i alt 42 av 43 hytter i området for «rensesdistriktet», som er østre del av Breivikbukta, fra bommen ved Lensmannsveien 2 til Solfjellskjær og Rusodden. Dette gjelder eldre hyttebebyggelse oppført fra begynnelsen av 1900 (Lensmannsstua, som opprinnelig var helårsbolig) til rundt 1960.

Kontrakt med entreprenøren ble inngått 22.06.2020 med kontraktspris ca. kr. 11,3 mill. inkl. mva. Rød utarbeidet søknaden til Asker kommune om tillatelse etter plan- og bygningsloven, som ble sendt i begynnelsen av desember 2020.

4. Saksbehandlingen og statsforvalterens brev av 30.11.2021

Grunnet manglende kapasitet i kommunen, ble ikke behandlingen av søknaden påbegynt før juni 2021. Det ble påpekt enkelte mangler ved søknaden, som i det vesentlige gjaldt redegjørelse for teknisk forhold (tegninger etc.), og som ble rettet. Eiendommen på Rusodden ligger innenfor Solfjellåsen naturreservat, og det er nødvendig med tillatelse etter verneforskriften for å kunne utføre de tiltak som deltakelse i avløpslaget forutsetter. Etter søknad fra eier, ble tillatelse gitt av Statsforvalteren i Oslo og Viken ved Klima- og miljøvern avdelingen (sic!) i vedtak av 21.06.2021.

21.10.2021 sendte byggesaksbehandler brev bla til statsforvalteren med anmodning om uttalelse. Det fremgår av brevet at kommunen anser vilkårene for dispensasjon for å være til stede. Det er grunn til å understreke at dette gjelder spørsmålet om dispensasjon fra bla. byggeforbudssonen langs sjø mv. med hjemmelsgrunnlag i pbl. § 19-2. Vilkåret for dispensasjon er at hensynene bak bestemmelsen det dispensereres fra, hensynene i lovens formålsbestemmelse eller nasjonale eller regionale interesser, ikke blir vesentlig tilsidesatt.

Fordelene ved å gi dispensasjon skal være klart større enn ulempene. Dette knytter seg til bestemmelser som følger av selve loven, f.eks. § 1-8, eller planbestemmelser ol. gitt i medhold av loven. Kommunen gir dispensasjon, men som det fremgår av § 19-1: «*Regionale og statlige myndigheter hvis saksområde blir direkte berørt, skal få mulighet til å uttale seg før det gis dispensasjon fra planer, plankrav og forbudet i § 1-8*». Det antas at det er denne bestemmelsen som er foranledningen til at saken er forelagt statsforvalteren til uttalelse.

Statsforvalteren legger også i utgangspunktet til grunn i innledning i brevet, men så uttales det i første avsnitt side 2, at «*v(V) i mener imidlertid at omsøkte løsning ikke vil gi en god løsning på utfordringene i området*». Deretter argumenteres det mot utslippstillatelsen som sådan.

Statsforvalterens uttalelse er spesiell i sitt innhold fordi en rekke forhold som etter klagers oppfatning ikke berører den konkrete dispensasjonssaken, og som statsforvalteren ikke er bedt om å uttale seg om, trekkes inn. Det gjelder en rekke bestemmelser utenfor plan- og bygningslovens regelområde. Dette er etter klagers oppfatning forvaltningsrettslig problematisk og krever derfor noen kommentarer.

Enkelte av innvendingene til Statsforvalteren knytter seg til plan-og bygningsloven:

- Det anføres at tiltaket er i strid med kommunens godkjente planer, at søknad om utslipp skal samordnes med byggesaksbehandling etter pbl., og at et kommunalt samtykke etter forurensningsforskriften forutsetter dispensasjon eller omregulering.

Bemerkning:

Vi kan ikke se at det er bestemmelser i Kommuneplan for Hurum (som fortsatt gjelder etter kommunesammenslåingen) som krever at godkjenning av et anlegg som dette for *eksisterende fritidsbebyggelse* forutsetter hjemmel i plan, dispensasjon eller omregulering. Det vises til plankravenes pkt. 1.1.

- Det anføres videre at det være tilknytningsplikt for deler av hyttebebyggelsen, jf. pbl. § 27-2.

Bemerkning:

Renseområdet består kun av eldre bebyggelse slik at tilknytningsplikt etter den nevnte bestemmelsen ikke er aktuelt.

- Det vises til at det ikke er gitt tillatelse til privat eierskap etter vass- og avløpsanleggslova.

Bemerkning:

Ja, det er for så vidt korrekt. Men det er nærmest å anse som formalisme. Det ligger i sakens natur at kommunen vil gi tillatelse til privat eierskap til et anlegg som kommunen selv ikke vil bekoste eller eie.

- Statsforvalteren trekker i tvil kommunens kompetanse til å gi utslippstillatelse, jf. «anlegg innenfor samme tettbebyggelse».

Bemerkning:

Klager gjør gjeldende at det ikke er faktisk grunnlag for å anse området for BVA for å tilhøre samme tettbebyggelse som avløpsanleggene Rødtangen Camping m.fl., jf. forurensningsforskriften § 11-3 k).

- Det er henvist til naturmangfold, og at det må utredes og redegjøres for konsekvensene.

Bemerkning:

Dette er det etter klagers oppfatning redegjort for i vurdering av stedlige forhold i pkt. 5 i «Fagrappport, revidert utgave 09.04.2019», som er grunnlag for utslippssøknaden. Det vises for så vidt også til at grunnlaget for verneforskriften for Solfjellåsen er hensynet til bla økosystemet, herunder planteliv og tilhørende strandvegetasjon. Statsforvalterens miljøvern avdeling fant likevel grunn til å gi tillatelse bla etter en vurdering av den generelle dispensasjonsadgangen etter naturmangfoldloven § 48.

- Hensynet til vannmiljø

Bemerkning:

Dette knytter seg direkte til begrunnelsen for vedtaket som påklages, og vil bli behandlet nedenfor.

Statsforvalteren avslutter sitt brev av 30.11.2021 med følgende:

«Vi mener tiltaket er i strid med nasjonale/regionale føringer for strandsonen, vannmiljø, Oslofjorden og viktige naturtyper. Vi fraråder derfor kommunen å gi dispensasjon. Vi ber om å bli orientert om kommunens videre behandling av saken og vil vurdere å klage på et eventuelt positivt vedtak om dispensasjon».

I en uttalelse som formelt skal dreie seg om dispensasjon fra plan-og bygningsloven, trekker statsforvalteren inn andre momenter som klart faller utenfor rammen, jf. kulepunktene foran og er ikke forankret i de skjønsmessige avveiningskriterier som følger av pbl. § 19-2. Det må også anses som temmelig spesielt at det på side 2, fjerde avsnitt, uttales følgende:

«Statsforvalteren presiserer at vi ikke er bundet av at kommunen allerede har gitt utslippstillatelse».

Etter denne «grausame salbe» fra et – i noen henseender - overordnet forvaltningsorgan, er det kanskje ikke til å undres over at Asker kommune opphever sitt egen utslippstillatelse. Men det fremstår som nokså klart at det har skjedd «med påholden penn». Vedtaket om oppheving av utslippstillatelsen er formelt fattet av kommunen, men reelt av statsforvalteren.

5. Klagegrunnene

5.1 Feil ved lovanvendelsen

Et vilkår for opphevelse etter § 18 første ledd nr. 1 er at skaden eller ulempen ved forurensningen blir *vesentlig større* eller annerledes enn ventet da tillatelsen ble gitt. Det gjøres gjeldende at vesentlighetskravet ikke er oppfylt i vår sak. Dette må avgjøres på grunnlag av situasjonen i dag med eller uten avløpsanlegget. Selv om det ikke er foretatt noen beregning, må det kunne legges til grunn at anlegget vil innebære sanering av en ikke ubetydelig del av dagens miljøskadelige utslipp til naturen/sjø, særlig ved bruk av utedoer, og at anlegget vil innebære enn netto forbedring. Det er beregnet at det årlige utslippet fra anlegget vil tilsvare utslippet fra kun fire eneboliger à fem personer og samme renseprosess, dvs. slamavskiller og utslipp til sjøen, jf. Fagrapport – revidertutgave, side 17. Dette må anses for å være lagt til grunn i tillatelsen, jf. pkt. 1 «Rammer for tillatelsen».

Selv om det antas at det kan ta lengre tid enn forutsatt før en kommunal avløpsledning til vårt område kommer på plass, kan klager ikke se at det er sannsynliggjort at forurensningen blir vesentlig større enn ventet. Utslippet vil ikke ta til før anlegget er ferdigstilt og i drift. Det vil først skje om ca. to år (beroende bla på behandlingstiden for denne klagen), og da vil det allerede ha gått fire av de ti årene som utslippstillatelsen omfatter uten utslipp.

Vedtaket om utslippstillatelse legger vekt på at Hurum kommune planlegger avkloakking av vårt område i en tidshorison på mindre enn 10 år. At den sammenslåtte storkommunen nå begrunner opphevelsesvedtaket med at det ikke foreligger konkrete planer for kommunal avløpsledning for vestre del av Hurum (dvs. fra Holmsbu til Tofte), og at utslippet dermed kan bli mer omfattende enn det som ble antatt da tillatelsen ble gitt, må nærmest anses som en kommunal fallitterklæring.

I begrunnelsen for vedtaket vises det til at fordelene ved å oppheve tillatelsen er større enn ulempene for forurenser. Dette er imidlertid en vurdering som knytter seg til § 18 første ledd nr. 5, ikke nr. 1 som er anført som hjemmel. Etter nr. 5 er det også et vesentlighetskrav. Det er allerede en viss forurensning til Breivika fra campingplassens anlegg. Den marginalt økte forurensningen som vårt anlegg vil medføre, kan etter vår oppfatning ikke oppfylle kravet til at fordelene «for andre», dvs. samfunnet generelt, blir vesentlig større ved at anlegget ikke blir bygget.

5.2 Feil ved saksbehandlingen

Statsforvalteren opplyser følgende «*Det fremgår ikke om fritidsbebyggelsen som avløpsanlegget skal behandle avløp fra, er nyetablert eller eldre*». Vi synes det er påfallende at statsforvalteren ikke skaffet seg kunnskap om dette før uttalelse ble avgitt, og det er grunn til å anta at dette også gjelder den etaten i Asker kommune som har truffet opphevingsvedtaket (Forvaltning og service). Dette anser vi som saksbehandlingsfeil. Det vises til forvaltningsloven § 17 første ledd. I denne saken har feilen stor betydning fordi kommunen også har unnlatt å forhåndsvarsle. Idet kommunen/statsforvalteren åpenbart

mangler vesentlig kunnskap om hytteområdet, vil vi peke på følgende forhold som har betydning for vurdering av saken:

Som tidligere nevnt er hytteområdet bygd ut i perioden 1900-1960. Hyttene er preget av tiden de ble bygget i og fremstår hovedsakelig med lav bygningsmessig standard, stort sett uisolert og med beskjedent bruksareal. Vedlikehold av hyttene er også svært variert. Når det gjelder nåværende og fremtidig bruk av hyttene, har dette klare begrensninger. Adkomstveiene til hyttene blir ikke brøytet vinterstid. Den ene av tilførselsveiene som betjener ca. 50% av hyttene, er lang og svært bratt og for øvrig med en oppbygging som nærmest utelukker bruk om vinteren. Den andre veien er det mulig å brøyte, dersom hytteeierne velger en slik løsning. Før det i det heletatt er mulig å nyttiggjøre seg planlagt avløpsanlegg, må hytteeierne gjøre en rekke bygningsmessige arbeider, slik at sanitærinstallasjoner kan plasseres. Mange hytteeiere vil få kostnader i størrelsesorden kr. 200-500.000. I tillegg kommer entreprenørarbeidet og div. tilleggskostnader opp mot kr 300.000. Hytteområdet osar ikke av overdådighet, men snarere nøkternhet, og for flere hytteeiere vil realisering av egne arbeider ta tid som følge av utfordrende muligheter til å dekke kostnadene. Selv om avløpsanlegget er dimensjonert for mottak av avløp fra alle hyttene, er det åpenbart at det vil ta lang tid før alle kan benytte seg av seg anlegget som entreprenøren skal bygge. Situasjonen som er beskrevet ovenfor vil ha som konsekvens at det vil ta lang tid før alle hyttene fører avløp til slamavskilleren, som dermed vil være overdimensjonert flere år fremover. Utslippet til fjorden i denne perioden vil dermed bli langt mindre enn beregnet i utslippstillatelsen som ble gitt av Hurum kommune 12.8.2019.

I tillegg til bruddet på plikten til å opplyse saken, mener vi at kunnskapsmangelen også har vært egnet til å påvirke skjønnet i klagers disfavør.

6. Konsekvenser ved opprettholdelse av Asker kommunes vedtak om oppheving av utslippstillatelse

Som nevnt har hytteeierne i vårt område arbeidet med planer for vann og avløp siden 2014 og det har vært jevnlig kontakt med aktuelle myndigheter, som på sin side har stimulert BVA til å arbeide med prosjektet med sikte på realisering. Således har BVA vært i god tro, særlig etter at utslippstillatelsen forelå, og vi har hatt tillit til at prosjektet selvfølgelig ville bli godkjent. Det har vært et omfattende styrearbeid med mange møter, kontakt med konsulentfirmaer og entreprenører og ikke minst tett kontakt med hytteeierne. Arbeidet har vært svært ressurskrevende og vi legger ikke skjul på vår skuffelse over oppheving av utslippstillatelsen. Dersom kommunens vedtak 08.12.2021 blir stående, vil dette innebære at det er utført mye krevende og kostbart arbeid til ingen nytte.

Asker kommune fikk entreprenørens søknad om tiltak til behandling 08.12.2020 og det er ganske utrolig at kommunen har stilt en rekke detaljerte tekniske krav til entreprenørens planer før kommunen kunne starte sin reelle behandling og ta stilling til utslippsspørsmålet som har vist seg å være det viktigste temaet i saken. For entreprenøren innebærer dette store kostnader som kunne vært unngått om kommunen hadde satt fokus på det sentrale utslippsspørsmålet og varslet BVA tidligere. BVA har på sin side gjort flere forsøk på å få til samhandling med Asker kommune i tiden hvor saken har vært til behandling, uten å få svar

på henvendelser. BVA stiller seg uforstående til dette, men er like overrasket over at det i denne saken tydeligvis er liten eller ingen kommunikasjon mellom kommunen og statsforvalteren i en tidlig fase av kommunens behandling. Asker kommune var innstilt på å opprettholde utslippstillatelsen som var gitt av Hurum kommune, men det er en kritikkverdig saksbehandling og manglende kommunikasjon mellom kommunen og statsforvalteren, når det går nesten ett år før kommunen ber om statsforvalterens uttalelse i saken. Forklaringen er neppe noen annen enn at kommunen, dvs. saksbehandler for søknaden etter plan- og bygningsloven, har lagt til grunn at utslippstillatelsen var gyldig.

Forurensningssituasjonen i Oslofjorden har vært godt kjent for både kommunen og statsforvalteren og det er utrolig at disse myndighetene dokumenterer en ulik oppfatning av tilstanden i fjorden ved at Asker kommune først stiller seg positiv til BVAs prosjekt, for siden, etter påtrykk fra statsforvalteren, opphever tidligere vedtak. For allmennheten må det forventes at lokale og sentrale myndigheter har en felles policy, når det gjelder utslippssaker til Oslofjorden.

BVA kan ikke akseptere å bli økonomisk skadelidende på grunn av mangelfull saksbehandling og kommunikasjon mellom berørte myndigheter. BVA er overrasket over at statsforvalteren setter til side vedtak fattet av tidligere Hurum kommune og overkjører lokaldemokratiet, særlig i en sak som betyr marginalt svært lite for Oslofjorden.

Det må også nevnes at to av hytteeierne har fått tillatelse til å bygge på hyttene sine for å få rom til wc/bad. Dette er tillatelser gitt med hjemmel i kommuneplanens pkt. 1.9. Begge hytteeierne har gjennomført byggeprosjektene, antakelig med betydelig økonomisk innsats.

Når en offentlig avløpsledning kommer, det blir temmelig sikkert en sjøledning, er Asker kommune nødt til å samhandle med hyttebeboerne for å få til fornuftige løsninger. Som påpekt over, vil avkloakking måtte skje ved «klyngevis» anlegg til standard som ikke vil bli overtatt av kommunen. Det gjelder i et hvert fall områdene med fritidsbebyggelse langs Hurumhalvøyas vestkyst. Her må det til et utstrakt samarbeid mellom kommunen og hytteeierne hvis dette skal kunne løses på en god måte, og det vil kreve ikke minst betydelig organisatorisk egeninnsats fra hytteeierne. Blir vedtaket om opphevelse stående, vil behandlingen av denne saken, og ikke minst statsforvalterens tilnærming til den, neppe inngi særlig tillit.

BVA har med utgangspunkt i samhandlingen vi har hatt i planprosessen med Hurum kommune, VIVA IKS og Tilsynet for små avløpsanlegg som nevnt kontrahert entreprenør for utførelse av anlegget. Spesielt utslippstillatelsen fra Hurum kommune var en sikkerhet for at prosjektet kunne realiseres. Dersom Asker kommunes vedtak opprettholdes vil dette utvilsomt medføre utfordringer med hensyn til dekning av kostnader. BVA vil hevde at Asker kommunes endring av vedtak mangler god begrunnelse. BVA vil følgelig kreve erstatning for kostnader dette har påført.

Statsforvalteren og Asker kommune hevder at ulempene ved å gi utslippstillatelse er større enn ulempene ved å nekte tillatelse. BVA deler ikke dette standpunktet. BVAs prosjekt står klart for utførelse basert på utfordrende arbeid og stort ressursbruk. BVA har stolt på oppfordringen vi har fått fra involverte myndigheter om å utvikle prosjektet og det oppfattes

som svært urimelig, dersom prosjektet stoppes. Asker kommunes og statsforvalterens saksbehandling vil i tilfelle gi et dårlig signal til hytteforeninger som arbeider med tilsvarende saker. Behandlingen av BVA prosjektet dokumenterer at en ikke kan stole på offentlige myndigheter. BVA føler seg holdt for narr. Dersom prosjektet blir skrinlagt nå, er det grunn til å tro at det blir svært vanskelig å ta opp igjen saken ved en senere anledning. Dessuten til en langt høyere pris.

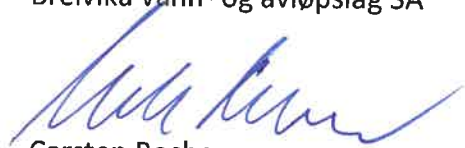
BVA er godt kjent med vannkvaliteten i Oslofjorden og har selvfølgelig forståelse for at tilførsel av forurensning må begrenses. BVA mener likevel at det omsøkte prosjektet innebærer langt større fordeler enn ulemper totalt sett, særlig tatt i betraktning at gjennomføringen vil ta minst to år og det ikke vil bli så lang tid inntil avskjærende kommunal avløpsledning kan tilkobles. Statsforvalteren hevder at planlagt slamavskiller ikke har renseeffekt. Informasjon fra NIBIO viser imidlertid at statsforvalteren tar feil. Riktignok er slamavskiller et lavt rensetrinn, men renseeffekten med tilhørende tømming av slamavskiller og bortkjøring av slammet til renseanlegg vil etter BVAs oppfatning være en oppgradering i forhold til utdoer stort sett plassert på fjellgrunn med avrenning i terrenget.

Avslutningsvis henstiller vi til Asker kommune om å opprettholde utslippstillatelsen, dvs. at kommunen omgjør vedtaket om oppheving, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd, og at byggesaksavdelingen deretter sluttbehandler søknaden om godkjenning etter plan- og bygningsloven.

Alternativt anmoder vi om et møte med Asker kommune og statsforvalteren, før BVAs anke avgjøres. Dette anser vi som et rimelig krav da Asker kommune ikke tidligere har respondert på våre oppfordringer om samhandling for å belyse saken best mulig.

Med vennlig hilsen

Brevika vann- og avløpslag SA

Carsten Roshauw
Styrets leder

Vedlegg:

1. Kopi av avtale med Hurum kommune
2. Kopi av møtereftrat VIVA

Møtereferat

Møte i:	Tilknytningen til kommunalt ledningsnett Rødtangen Campingplass	Møtested:	Vebjørnsvei (Fosskollen)
Møte dato:	12.02.2018	Tidspunkt	09:00-10:30
Tilstede:	Sverre Løvåsdal, Carsten Roshauw, Ina Rasmussen, Tor-Erik Martinsen, Per Ole Brubak, Honar Ahmed Said	Forfall:	
Kopi til:	T e	Referent:	Honar A. Said

1.

Nr.	Beskrivelse.	Ansvarlig	Frist
1	Formålet med møtet var å se på mulige løsninger for tilknytningen av Rødtangen campingens slamavskiller til kommunalt ledningsnett.		-
2	Det ble orientert om pågående prosjekter Utarbeidelse av Saneringsplan Prosjektet skal ha fokus på tilrettelegging og utarbeidelse av planer for avkloakking. Utredning av avløpshåndtering for Hurum sør. Disse utredningene skal utføres før sommeren 2018		-
3	Det anbefales at hytteeierne bruker sine ressurser til å arbeide for å samle avløpsvannet til felles oppsamlingspunktet hvilket kan være slamavskilleren på Rødtangen camping.		-
4	Det anbefales at hytteeierne legger vannledning samtidig som avløp legges for å sikre slukkevannskapasiteten		
5	Det ble orientert om hvordan søknadsprosessen skal gjennomføres.		-
6	COWI har på vegne av Rødtangen Campingplassen utarbeide skisseprosjektet med prosjekt nr. (A034616). Viva kan benytte den i forbindelse med utarbeidelse av saneringsplanen		-

GRUNNEIERSAMTYKKE OM TILKNYTNING TIL SLAMAVSKILLER OG AVLØPSLEDNING PÅ RØDTANGEN CAMPING, GNR. 28 BNR. 8 I HURUM KOMMUNE.

Mellom

Hurum kommune v/ Hurum Eiendomsselskap KF (HEKF), som eier av Rødtangen Camping og avløpsanlegget,

og

Breivika Hytteforening (BH), som representant for sine medlemmer, 45 hytteeiere på Breivikas østside,

er det inngått følgende avtale hvor HEKF gir BH grunneiersamtykke til å knytte seg til slamavskilleren og avløpsledningen på Rødtangen Camping med følgende vilkår:

BH skal prosjektere eget ledningsanlegg fra Breivikas østside langs Lensmannsveien frem til, og med tilknytning til, campingplassens slamavskiller. BH skal inngå avtale med et faglig kompetent konsulentfirma samt entreprenør for henholdsvis prosjektering og bygging av ledningsanlegget, eventuelt slamavskiller. HEKF har intet ansvar for gjennomføringen, samt intet ansvar for ledningsnettet frem til slamavskiller på Rødtangen camping.

BH skal før prosjektering klarlegge det antall brukerekvivalenter (hytter) som ønsker å knytte seg til ledningsanlegget. De hytteeiere som knytter seg til ledningsanlegget skal danne et andelslag, som skal eie og drifte anlegget. Andelslaget til BH kan ikke oppta nye andelseiere for tilknytning til avløpsnettet uten samtykke fra HEKF. Fra og med slamavskiller og videre ut i sjøen danner HEKF og tilknyttede hytteeiere i BH et eget andelslag som skal eie og ha ansvar for drift og vedlikehold av slamavskiller og ledningsnettet ut i sjø.

Dersom den eksisterende slamavskilleren ikke har tilstrekkelig kapasitet til å motta avløp fra nye brukerekvivalenter, skal det prosjekteres en egen slamavskiller. Det samme gjelder dersom tilknytning fra BH i større grad begrenser eller hindrer tilknytningsmulighetene for Rødtangen Camping. BH bekoster og gjennomfører prosjekteringen samt eventuelt etablering av ny slamavskiller.

Trasévalget skal godkjennes av HEKF. BH søker rett kommunal myndighet om godkjenning når utslippstillatelse er gitt. Ledningsanlegget må tilfredsstillende gjeldene tekniske krav til slike anlegg. BH er ansvarlig for og bekoster søknadsprosessen selv. HEKF tillater at traseen for ledningsanlegget, herunder stikkledningene og andre nødvendige tekniske installasjoner til anlegget, anlegges på kommunal grunn når trasevalget er godkjent.

BH skal innhente utslippstillatelse for slamavskilleren for det planlagte antallet nye tilknyttete eiendommer i samsvar med prosjektet. Det vises til de krav og retningslinjer for en søknad som er oppstilt i brev av 08.12.2016 fra Tilsynet for små avløpsanlegg i Drammensregionen.

Leietaker til Rødtangen campingplass er per i dag driftsansvarlig for plassens avløpsanlegg. Det forutsettes at det inngås særskilt avtale mellom leietaker og BH for gjennomføringen av tilknytningen, drift og vedlikehold av felles slamavskiller og felles avløpsledning til sjø. Leietaker kan ikke inngå avtaler som kan hefte HK/HEKF økonomisk uten samtykke fra HEKF. Det samme gjelder inngåelse av avtale som åpenbart innskrenker grunneiers rettigheter i området

Hurum Eiendomsselskap KF
Berit Helgesen
Daglig leder

Tofte, 22/3 2018

Breivika Hytteforening
Svein J. Ruud Johansen
Styreleder

Grunneiersamtykke skal ikke tinglyses

BREVIKA HYTTEFORENING
SKISSEPLAN FOR VANN- OG AVLØP

MIDLERTIDIG AVLØPSLØSNING VED
 OVERFØRING AV AVLØP FRA
 HYTTEOMRÅDET TIL SLAMAVSKILLER PÅ
 RØDTANGEN CAMPING.
 15.2.2018 Sverre Løvåsdal

NBI Denne planen er basert på Cowis skisseplan
 datert 2.9.13 - oppdragsnummer A 034616,
 med unntak av ledningsstrekket
 mellom punkt 2A og campings slamavskiller.

Handwritten signature